

3. Men i vilda djupa havet längst i det svarta ett Odjur bor.
Stora Fisken, Stora Döden, Leviathan med käft så stor!
Havets strömmar var vår lekplats, Döden kom, för leken satte stopp.
O, vilken fara! Slurp, sa det bara! Vi sögs in i hans jättkropp!
Omskakande mellanspel.

4. Nu i trånga svarta buken fångade är vi varenda en.
Och vi längtar så till havet, finns någonstans Befriaren?
Havets strömmar har också blivit döda, utan oss är det dött i varje v
Dött utan kolja, gädda och skädda, utan abborre, utan sik.

INLEDNING

*Text: Lars Collmar
Musik: Georg Riedel*

Mjuk gånglåt ♩ = 72

1. I de vil - da dju
2. I de vil - da d
3. Men i vil - da

...a - de al - la vi fis - kar kring.
...je fisk var gu - dom - ligt rik.
...gst i det svar - ta ett O - djur bor.

Dm9 Esus E

på vack - ra snäc - kor, dan - sa - de yst - ra som stim i ring.
...e vi sjöng vår lov - sång: Tack, du som ser till li - ten sik!
Fis - ken, Sto - ra Dö - den, Le - vi - a - than med käft så stor!

Am G6 Dm/F Em/G Am6 H7sus H7 E

KORAL

Vers 1

Text: Lars Collmar
Musik: Georg Riedel

♩ = 92

1. Till dig, vår Gud, sjung-er vi vår sång. Du finns där u - te, men hör du? J

ma - ge blir ti - den lång. Vi sit - ter Du gjor - de

ha - vet så - de all - ting så rent un - der - bart. Men sen för -

all - ti - hop i - gen. Du lät det hän - da, är du vår vän? Vi skrek på

KYRIE

Text: Lars Collmar
Musik: Georg Riedel

♩ = 72 **Flöjt eller Sopransax**

Tacet 2:a x

mf Tacet 1:a x

Her-re, för-bar-ma dig ö-ver oss! Al-la fis-kars Her-re, för - bar-

Trummor *dovt simile*

Ha-vets s' na dig ö-ver oss!

, för-bar-ma dig ö-ver oss! Al-la fis-kars Her-re, för - bar-ma dig ö-ver oss!

LAUDAMUS

Alla: 1. Yta och djup,
sten och korall
och sjögräs och tång
skapade du.
Yta och djup,
allting är ditt,
dig, Herre Gud, vill vi tacka!
Tack för korall och sten,
snäckor och sjögrönt gräs,
tack att du skapade havet så skönt!

2. Men ytan försvann
och sten och korall
ser vi inte, vi
i Fiskens buk.
Allting är mörkt,
äckligt och trångt,
men dig, Herre Gud, vill vi pri-
Tack att vi slipper ut!
Snart ska vi slippa ut!
Tack, Gud, att du vill!

LAUDAMUS

Rockballad ♩ = 72

1. Y - ta och djup, sten
(2.) y - tan för-svann och ster

Y - ta och djup, sten
vi in - te, vi

D G F#m7 D/F#

Y - ta och djup, all - ting är ditt,
All - ting är mörkt, äck - ligt och trångt, men

Hm7 D/A A D C/D C/D D/E

STORMSÅNG

Text: Lars Collmar
Musik: Georg Riedel

$\text{♩} = 96$ **Blåsare**

sfz

ff

ff

Hjälp, det gung - det är storm!

vå - ra sjä - lar! Räd - da vå - ra gä - lar!

Ped. *Ped.* *n.*

www.gehrmans.se

Plötsligt blir det stilla. Musiken och stormsången har tystnat.

Röster: – Nu blev det lugnt.
 – Stormen är över.
 – Titta! Vad är det där?
 – Vad då?
 – Den där. Nån har kommit ner till oss.
 – En sån där människa.
 – Farliga saker. Metar för mycket.

Torsken: Likasom en enfödd Människoson, om jag får säga min mening.

Under stormen har Jona kastats in i buken genom Fiskens gap. Han ligger nära flockas omkring honom.

Röster: – Är han död?
 – Fisken har svält en människa!
 – Är det han som ska hjälpa oss?
 – Men han är ju död!
 – En död kan väl inte hjälpa?

Torsken: (högtidligt)
 Herren är mitt ibland oss. I hans närhet
 Vi måste veta det om vi ska kunna

Människoson?

Jona förblir tyst och orörlig.

Torsken: (vänder sig hjälplöst)
 Vad ser han ut att
 namn. ja det för att kunna bedja i hans

Röst: Sune?

Torsken: Icke, så?

Röst: Nick?

Torsken: Br

Röst:

Torsken: rätt. Jag känner det.

Röst:

Torsken:

han har mjölke, inte rom!

!

riktigt – men det bränns! Tror jag.

Jonathan?

Sämre igen. Det ska låta lite som Jesper – fast vackrare. Tror jag.

Jens?

Torsken: Bättre igen! Snart har vi det!

Röst: Jesus?

SLUTPSALM

Gånglåt med gung ♩ = 84
 "Kraftfullt" (Soul)

Text: Lars
 Musik: G

Tryg-ga-re kan ing-en va-ra än Det är fröjd i vå-ra sjä-lar.

vå-ra Gä-lar. Vi ska in-te glöm-ma ris-ken

Saxofon *ad lib.*